

nisse Indsigt, man har i Olproduktionen, Midler til at forhindre, at Loven omgaaes. Saadanne Midler ere ikke fundne, der foreligger ingen som helst Undersøgelse i saa Henseende, der foreligger intet Forslag i saa Henseende. Vi vide ikke, hvorvidt saadanne Midler lade sig finde, i alt Fald i denne Samling. Det er mit Haab, at saadanne Midler ville findes, og jeg er overbevist om, at det vil kunne lykkes, men det foreligger ikke; og hvis det ikke lykkes i denne Samling, at saa en Olfat, hvor man har sikret sig mod, at den kan omgaaes, vil denne Lov, her vedtages, hvæde i Luften, der mangler da Forudsætningerne for den. Det, tror jeg ogsaa maa betragtes som et Resultat af den foregaaende Forhandling, idet ingen har kunnet modbevise eller blot sige et eneste Ord imod de Oplysninger, som Brygger Jacobsen meddelte i sine meget omtalte Bemærkninger. Fremdeles er der intet Forsvar fremført for, at vi paalægge ved denne Lov en større Olfat, end der behøves til dette Djemed. Denne Alderdomsforsørgelse, hvortil der skal henlægges Penge, havees jo ikke, og ingen veed, hvorledes den vil komme til at se ud, hvad Meningen er dermed, om Meningen maaffe er det Surrogat, som vi give gennem Fattigloven, som jeg for øvrigt, hvad jeg allerede tidligere har sagt, betragter som en ganske antagelig Lov i det hele. Jeg siger altsaa ikke dette for at angribe Fattigloven, men det er ikke en Alderdomsforsørgelse, der gives gennem den, og jeg tror heller ikke, Fattiglovens Benner selv ville sige, at denne Lov i den Henseende kan træde i Stedet for den Lov derom, som er forlangt fra alle Sider. Nu vel, der er ikke ført noget Forsvar for, hvorfor vi skulle paalægge en større Olfat, end der behøves. Til nærværende Lov behøves der efter min Regning ikke mere end 6 Kr. og efter den ærede Ordførers Regning 7 à 8 Kr. pr. Lb. Ol, men ikke 10 Kr.; og at man skulde paalægge en større Stat, end der havees Fornødenhed for til det Djemed, hvorfor man paalægger den, er aldeles u hørt. Man kunde jo under alle Omstændigheder, naar der senere skulde komme Anvendelse derfor, og man fandt det forsvarligt at paalægge saa høj en Stat, forhøje den. At denne Olfat er meget høj, tror jeg maa indrømmes fra alle Sider. Den er meget høj i Forhold til Brændevinsafgiften, og at man gaar Olbryggerne meget nær ved den, tror jeg ogsaa maa indrømmes. Det er nu noget, som ikke rører mig saa meget, men jeg kan ikke undlade at fremhæve, at der er en mærkelig Modsigelse mellem denne Nærgaaenhed mod Olbryggerne og den Om-

denne Vejlighed. Jeg kan ikke se rettere, end at naar man mener, at Beskyttelsen, Begunstigelsen af Raffinaderierne tjener Landbrugernes Interesser, saa gælder det samme vistnok om Olbryggerierne, thi hvis jeg ikke tager meget fejl, gaar Olbryggerens Virksomhed ud paa at uddrage Saften og Kraften af Bygget, der saa vidt mig bekendt er et ikke uvigtigt Landbrugsprodukt, lige saa vel som Raffinaderierens og Sukkerfabrikkerens Virksomhed gaar ud paa at uddrage Saften og Kraften af Sukkerroen, som er et meget mindre udbredt Landbrugsprodukt. Jeg kan ikke se andet end en vis Modsigelse heri fra det ærede Fleritals Standpunkt, som har ført dette Lovforslag igennem, og jeg skal fremhæve det, idet jeg for øvrigt siger, at jeg har ikke mere tilovers for den ene af disse Industrier end for den anden. Fremdeles er der ingen, som har benægtet, at de mere velhavende Klasser i Danmark ikke ere øldriffende. Man har rigtignok søgt at bevise, at de allerfattigste heller ikke ere det. Det ere de heller ikke. Den allerfattigste Klasse, Landarbejderne, og den mest velhavende, Vindrikkerne, ere ikke øldriffende. Olforbrugerne falde derimellem og postere sig paa forfællig Maade derimellem. Men det kan derfor ikke nægtes, at det er en Inkonsekvens — for ikke at bruge et andet Udtryk — naar man ikke har villet gaa med til samtidig med en Bajerstat at paalægge en Vinskat eller at forhøje den nuværende Vinskat, som — i Forhold til Værdien af Vinen, sammenlignet med Værdien af Olfat — er meget lav i Forhold til den Olfat, der paalægges. Der er heller ikke et eneste Medlem af alle de mange Talere fra Fler-tallets Side, som drister sig til at forsvare, at der ikke paalægges en forhøjet Vinskat samtidig med Olfatten. Man har imidlertid her forsøgt et „Schwamm darüber“! Paa den anden Side har jeg heller ikke hørt noget Bevis for eller knap en Gang, at nogen har vovet at paasta, at Sukkerstaten ikke er den af vore Statsstatter, som mest nærmer sig til en Indkomstskat, og som staar nærmest i Forhold til Statteevnen. Endvidere har ingen prøvet at modbevise med Tal, at der ved nærværende Lov indføres en ny Beskyttelse, nemlig for Roesukkerfabrikkerne. Man har nok sagt i nærværende Udtryk, at det maa være saaledes, og Regeringen har sagt det samme i sine Bilag, men ingen har forsøgt med Tal at modbevise det. De Udtalelser, der have fundet Sted herom, ere navnlig gaaede i den Retning, at selv om der ikke var Beskyttelse, burde der være det; men det er noget ganske andet. Der kan disputeres om, hvorvidt det er gunstigt